

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2007

Utgiven i Helsingfors den 31 december 2007

Nr 1382—1387

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1382	Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om överlämnande mellan de nordiska staterna på grund av brott (Nordisk arresteringsorder)	5259
1383	Lag om utlämning för brott mellan Finland och de övriga nordiska länderna	5260
1384	Lag om ändring av 25 och 33 § i lagen om utlämning för brott	5274
1385	Lag om ändring av 34 och 67 § i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen	5275
1386	Lag om ändring av 13 § i lagen om utlämning till Danmark, Island, Norge eller Sverige för verkställighet av beslut om vård eller behandling	5276
1387	Lag om ändring av 1 kap. 8 § och 4 kap. 15 a § i tvångsmedelslagen	5277

Nr 1382

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i konventionen om överlämnande mellan de nordiska staterna på grund av brott (Nordisk arresteringsorder)

Given i Helsingfors den 21 december 2007

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Köpenhamn den 15 december 2005 ingångna konventionen om överlämnande mellan de nordiska staterna på grund av brott (Nordisk arresteringsorder)

gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 21 december 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

RP 51/2007
LaUB 8/2007
RSv 101/2007

204—2007

895043

Nr 1383

L a g**om utlämning för brott mellan Finland och de övriga nordiska länderna**

Given i Helsingfors den 21 december 2007

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I enlighet med denna lag kan en person som uppehåller sig i Finland utlämnas till Danmark, Island, Norge eller Sverige eller en person som uppehåller sig i Danmark, Island, Norge eller Sverige begäras utlämnad till Finland för lagföring eller för verkställande av frihetsstraff.

2 kap.

Utlämning från Finland till ett annat nordiskt land*Allmänna förutsättningar*

2 §

Utlämning utan kontroll av dubbel straffbarhet

Utlämning ska beviljas, om det enligt det ansökande nordiska landets lagstiftning för

den gärning som ligger till grund för framställningen kan dömas till frihetsstraff eller om den som begärs utlämnad har dömts till frihetsstraff i det nordiska land som gjort framställningen.

3 §

Framställning som gäller flera brott

Om en framställning avser flera gärningar och det i fråga om någon av dessa gärningar föreligger förutsättningar enligt 2 §, bifalls framställningen också för de övriga gärningarnas del.

Grunder för vägran

4 §

Ovillkorliga grunder för vägran

Utlämning ska vägras, om

1) amnesti har utfärdats i Finland genom lag för den gärning som ligger till grund för framställningen så som anges i 105 § 2 mom. i grundlagen och finsk lag skulle kunna tillämpas på gärningen enligt 1 kap. i strafflagen (39/1889),

2) den som begärs utlämnad har dömts genom en lagakraftvunnen dom i ett nordiskt land eller i en medlemsstat i Europeiska unionen för den gärning som ligger till grund för framställningen och straffet, vid fällande dom, har avtjänats, är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domslandet,

3) den som begärs utlämnad inte hade fyllt 15 år när den gärning som ligger till grund för framställningen begicks,

4) framställningen gäller verkställighet av ett frihetsstraff och den som begärs utlämnad är finsk medborgare och anhåller om att få avtjäna frihetsstraffet i Finland; frihetsstraffet ska verkställas i Finland med iakttagande av vad som särskilt föreskrivs om detta,

5) den gärning som ligger till grund för framställningen enligt 1 kap. i strafflagen anses ha begåtts helt eller delvis i Finland eller ombord på ett finskt fartyg eller luftfartyg och gärningen eller en gärning som motsvarar den inte är straffbar i Finland,

6) det finns grundad anledning att misstänka att den som begärs utlämnad riskerar dödsstraff, tortyr eller någon annan behandling som kränker människovärdet eller att han eller hon på grund av ursprung, tillhörighet till en viss samhällsgrupp, religion, övertygelse eller politisk åsikt blir utsatt för förföljelse som riktar sig mot hans eller hennes liv eller frihet eller annan förföljelse, eller om det med fog kan antas att hans eller hennes mänskliga rättigheter eller i grundlagen tryggnade rättsskydd, yttrandefrihet eller föreningsfrihet kränks.

Utlämning ska också vägras om utlämning med hänsyn till personens ålder, hälsotillstånd eller övriga personliga förhållanden eller på grund av särskilda omständigheter av humanitära skäl vore oskäligt och oskäligheten inte kan elimineras genom senareläggning av verkställigheten med stöd av 44 §.

5 §

Av prövning beroende grunder för vägran

Utlämning kan vägras, om

1) den som begärs utlämnad i Finland är misstänkt eller åtalad för den gärning som ligger till grund för framställningen,

2) det i Finland har beslutats att åtal inte ska väckas för den gärning som ligger till grund för framställningen eller det har meddelats åtalseftergift,

3) den gärning som ligger till grund för framställningen i något nordiskt land omfattas av något annat slutligt avgörande än en dom vilket hindrar att åtal väcks,

4) framställningen gäller verkställighet av ett frihetsstraff och den som begärs utlämnad är varaktigt bosatt i Finland och anhåller om att få avtjäna frihetsstraffet i Finland, och det på grund av hans eller hennes personliga förhållanden eller av något annat särskilt skäl är motiverat att frihetsstraffet avtjänas i Finland; frihetsstraffet ska verkställas i Finland med iakttagande av vad som särskilt föreskrivs om detta,

5) den som begärs utlämnad har dömts genom en lagakraftvunnen dom i en stat som inte är ett nordiskt land eller en medlemsstat i Europeiska unionen eller i en internationell brottmålsdomstol för den gärning som ligger till grund för framställningen och straffet, vid fällande dom, har avtjänats, är under verkställighet eller inte längre kan verkställas enligt lagstiftningen i domslandet.

6 §

Samtycke till utlämning

Även om den som begärs utlämnad samtycker till utlämningen kan utlämning vägras på den grund som anges i 5 § 1 punkten.

Villkor

7 §

Villkor för återsändande av den som ska utlämnas

När det beslutas att en finsk medborgare ska utlämnas för lagföring ska det som villkor för utlämningen ställas att den utlämnade omedelbart efter det att domen har vunnit laga kraft återsänds till Finland för att avtjäna ett eventuellt frihetsstraff som har dömts ut, om personen i fråga i samband med behandlingen av utlämningsärendet har anhållit om att få avtjäna straffet i Finland.

Är den som begärs utlämnad varaktigt bo-

satt i Finland, kan det bestämmas om ett villkor enligt 1 mom., om personen i fråga i samband med behandlingen av utlämningsärendet har anhållit om att få avtjäna straffet i Finland och det på grund av hans eller hennes personliga förhållanden eller av något annat särskilt skäl är motiverat att ett eventuellt frihetsstraff får avtjänas i Finland.

De frihetsstraff som avses i 1 och 2 mom. ska i Finland verkställas med iakttagande av vad som föreskrivs särskilt om detta.

Behöriga myndigheter

8 §

Behöriga domstolar

Om inte något annat föreskrivs i denna lag fattas beslut om utlämning och fortsatt förvar av

1) Helsingfors tingsrätt, om den som begärs utlämnad har gripits eller annars påträffats inom Helsingfors eller Kouvola hovrätts domkrets,

2) Kuopio tingsrätt, om den som begärs utlämnad har gripits eller annars påträffats inom Östra Finlands hovrätts domkrets,

3) Uleåborgs tingsrätt, om den som begärs utlämnad har gripits eller annars påträffats inom Rovaniemi hovrätts domkrets,

4) Tammerfors tingsrätt, om den som begärs utlämnad har gripits eller annars påträffats inom Åbo eller Vasa hovrätts domkrets.

Av särskilda skäl kan en tingsrätt som nämns i 1 mom. besluta om utlämning och fortsatt förvar oberoende av inom vilken hovrätts domkrets den som begärs utlämnad har gripits eller annars påträffats.

9 §

Behöriga åklagare

Om inte något annat föreskrivs i denna lag är häradsåklagarna inom Helsingfors, Kuopio, Uleåborgs och Tammerfors tingsrätter behöriga att sköta de åklagaruppgifter som avses i denna lag.

Av särskilda skäl kan också någon annan åklagare än en sådan som avses i 1 mom. vara behörig åklagare.

Översändande av en framställning om utlämning och framställningens innehåll

10 §

Kontaktordning

Den behöriga myndigheten i ett nordiskt land kan sända en framställning om gripande och utlämning genom ett internationellt kontaktsystem eller direkt till ett eller flera nordiska länder och begära efterlysning av personen i fråga i enlighet med respektive nordiska lands nationella efterlysningsförfarande.

Om det är känt var i Finland den som begärs utlämnad befinner sig, får framställningen sändas till den behöriga åklagaren, antingen direkt eller genom internationella kontaktkanaler.

Åklagaren ska underrätta centralkriminalpolisen om sådana framställningar som inte har sänts genom centralkriminalpolisen.

11 §

Framställningens innehåll och form

En framställning om gripande och utlämning ska innehålla följande uppgifter:

1) identitet och nationalitet i fråga om den som begärs utlämnad,

2) namn, adress, telefonnummer, faxnummer och e-postadress till den behöriga ansökande myndigheten,

3) uppgift om det föreligger ett verkställbart rättsligt beslut eller en verkställbar dom som uppfyller villkoren enligt 2 §,

4) brottets beskaffenhet och brottsrubricering,

5) en beskrivning av omständigheterna kring brottet, inbegripet tidpunkt och plats samt på vilket sätt den som begärs utlämnad har del i brottet,

6) det straff som har dömts ut, om det rör sig om en slutlig dom, eller den straffskala för brottet som föreskrivs i det ansökande nordiska landets lagstiftning, och

7) i mån av möjlighet de övriga följderna av brottet.

Om framställningen avser flera gärningar, räcker det att uppgifter enligt 1 mom. 3 punkten lämnas i fråga om en av gärningarna.

En framställning från Danmark eller Sverige i enlighet med 14 § i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (1286/2003) betraktas också som en sådan framställning om gripande och utlämning som avses i denna paragraf.

Framställningen ska översändas skriftligen, i form av ett elektroniskt meddelande eller på något annat sätt som gör det möjligt att få en skriftlig uppteckning.

12 §

Språk och översättningar

En framställning ska avfattas på finska, svenska eller engelska eller åtföljas av en översättning till något av dessa språk.

Den behöriga myndigheten i Finland kan verkställa en framställning även om den inte är avfattad på finska, svenska eller engelska, om det inte annars finns hinder för att framställningen verkställs.

Om en framställning har avfattats på något annat språk än finska eller svenska, ska centralkriminalpolisen se till att framställningen översätts till någotdera av dessa språk.

Gripande och tagande i förvar

13 §

Gripande

En polisman får gripa den som begärs utlämnad med stöd av denna lag, när det har beslutats att personen i fråga ska tas i förvar.

En polisman får gripa den som begärs utlämnad med stöd av denna lag även utan något beslut om att personen i fråga ska tas i förvar, om verkställigheten av en framställning om gripande och utlämning annars kan äventyras. I fråga om gripandet gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs om detta i tvångsmedelslagen (450/1987).

Centralkriminalpolisen och den behöriga åklagaren ska utan dröjsmål underrättas om gripandet. Centralkriminalpolisen ska underrätta den behöriga myndigheten i det ansökande nordiska landet om att den som begärs utlämnad har gripits.

14 §

Tagande i förvar

För att säkerställa utlämningen får en anställningsberättigad tjänsteman besluta att ta den som begärs utlämnad i förvar. De handlingar som gäller förvaret ska utan dröjsmål sändas till den behöriga åklagaren. Om åklagaren beslutar att förvaret ska fortsätta, ska åklagaren underrätta den behöriga tingsrätten om saken.

I fråga om förvaret gäller i tillämpliga delar vad som föreskrivs om häktning.

Den som begärs utlämnad kan meddelas reseförbud i stället för att tas i förvar. I fråga om reseförbudet gäller i tillämpliga delar bestämmelserna om reseförbud i tvångsmedelslagen och bestämmelserna om tagande i förvar i denna lag.

15 §

Fortsatt förvar

Sedan tingsrätten underrättats om att den som begärs utlämnad har tagits i förvar ska den utan dröjsmål ta upp frågan om huruvida förvaret ska förbli i kraft och då i tillämpliga delar iaktta vad som i tvångsmedelslagen föreskrivs om handläggning av häktningsyrkanden. Åklagaren ska framställa yrkande i tingsrätten om att förvaret ska förbli i kraft.

Domstolen ska bestämma att beslutet om förvar ska förbli i kraft, om det finns skäl att befara att verkställigheten av en framställning om gripande och utlämning annars kan äventyras. Åklagaren ska underrätta centralkriminalpolisen om tingsrättens beslut.

16 §

Klagomål över fortsatt förvar

Den som har tagits i förvar får utan tidsbegränsning anföra klagomål hos högsta domstolen över ett beslut av tingsrätten om att förvaret ska förbli i kraft.

Biträde och försvarare

17 §

Rätt till biträde och försvarare

Den som begärs utlämnad har rätt att anlita ett biträde.

Om den som begärs utlämnad begär det, ska en försvarare förordnas för honom eller henne. Försvararen ska betalas skälig ersättning som fastställs av domstolen och som staten ska svara för. I fråga om förordnande av en försvarare på tjänstens vägnar och i fråga om försvararen i övrigt iaktas i tillämpliga delar 2 kap. i lagen om rättegång i brottmål (689/1997).

När den som begärs utlämnad har gripits eller annars påträffats i Finland, ska polisen utan dröjsmål informera personen i fråga om rätten att anlita biträde och om att en försvarare kan förordnas för honom eller henne.

Beredningen av ett utlämningsärende

18 §

Underrättelser och förfrågningar till den som begärs utlämnad

När den som begärs utlämnad har tagits i förvar eller annars påträffats i Finland med anledning av en framställning om gripande och utlämning ska centralkriminalpolisen utan dröjsmål bevisligen delge honom eller henne framställningen och redogöra för dess innehåll. Den som begärs utlämnad ska också upplysas om möjligheten att samtycka till utlämningen. Den som begärs utlämnad ska dessutom upplysas om innebörden av samtycket. Personen i fråga ska tillfrågas om han eller hon har för avsikt att samtycka till utlämningen eller anser att de grunder för förvägrande eller de villkor som anges i denna lag kan tillämpas i saken. Vid behov ska den som begärs utlämnad också tillfrågas om han eller hon kommer att anhålla om att få avtjäna frihetsstraffet i Finland.

De underrättelser och förfrågningar som avses i 1 mom. ska göras på ett språk som den som begärs utlämnad förstår. Bestämmelser om användningen av finska och svenska finns i språklagen (423/2003).

Över de åtgärder som har vidtagits ska upprättas ett protokoll som anger åtgärderna och de uppgifter som har erhållits. Centralkriminalpolisen ska lämna protokollet och övriga handlingar till den behöriga åklagaren.

19 §

Iakttagande av tidsfrister

Åklagaren ska, efter att i enlighet med 14 § ha fått de handlingar som gäller tagande i förvar, se till att utlämningsärendet behandlas utan dröjsmål så att domstolen kan iaktta tidsfristerna enligt denna lag.

20 §

Begäran om kompletterande uppgifter

Åklagaren och polisen kan vid behov begära kompletterande uppgifter av den behöriga myndigheten i det ansökande nordiska landet. En tidsfrist får fastställas inom vilken uppgifterna ska lämnas.

21 §

Översändande av en framställning till tingsrätten

Åklagaren ska hos tingsrätten göra en framställning om att denna fattar beslut om utlämningen. Framställningen ska göras skriftligen. Åklagaren ska tillställa den som begärs utlämnad en kopia av framställningen på ett språk som denne förstår.

I framställningen ska uppges

1) den tidpunkt när den som begärs utlämnad har gripits eller annars påträffats i Finland,

2) om och när den som begärs utlämnad har tagits i förvar,

3) vilka förutsättningar, grunder för förvägrande och villkor som gäller utlämningen,

4) om den som begärs utlämnad har uppgett att han eller hon har för avsikt att ge sitt samtycke till utlämningen, och

5) om det finns andra framställningar om utlämning som gäller den som begärs utlämnad.

I framställningen ska dessutom uppges namn och kontaktuppgifter på den som begärs utlämnad och dennes biträde. Till framställningen ska fogas framställningen om gripande och utlämning, eventuella kompletterande uppgifter som har lämnats och central-kriminalpolisens protokoll.

Behandlingen av ett utlämningsärende

22 §

Andra bestämmelser som ska iaktas

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, iaktas vid behandlingen av ett utlämningsärende i tingsrätten i tillämpliga delar vad som föreskrivs om behandling av brottmål i tingsrätten.

23 §

Iakttagande av tidsfrister i tingsrätten

Tingsrätten ska se till att ett utlämningsärende behandlas utan dröjsmål så att domstolen kan iaktta tidsfristerna enligt denna lag.

24 §

Tingsrättens sammansättning och sammanträdet i tingsrätten

Vid behandlingen av ett utlämningsärende är tingsrätten domför även med ordföranden ensam. Ett sammanträde kan hållas även vid en annan tidpunkt och på en annan plats än vad som föreskrivs om allmän underrätts sammanträde.

Ett utlämningsärende kan behandlas vid det sammanträde i tingsrätten där det avgörs om förvaret ska förbli i kraft. Om inte tingsrätten anser att det är uppenbart onödigt kan ärendet behandlas vid ett särskilt sammanträde.

Tingsrätten ska efter att ha fått åklagarens framställning underrätta åklagaren och den

som begärs utlämnad om tid och plats för det sammanträde där saken ska behandlas. Om den som begärs utlämnad inte har tagits i förvar, ska denne dessutom underrättas om vilken påföljden kan vara om han eller hon inte infinner sig till sammanträdet.

25 §

Närvaro vid sammanträdet

Åklagaren ska vara närvarande vid tingsrättens sammanträde och där redogöra för innehållet i sin framställning. Åklagaren ska bevaka det ansökande nordiska landets intresse.

Om den som begärs utlämnad har tagits i förvar, ska han eller hon hämtas till tingsrättens sammanträde och höras med anledning av innehållet i åklagarens framställning.

Om den som begärs utlämnad inte har tagits i förvar, ska han eller hon ges tillfälle att bli hörd med anledning av innehållet i åklagarens framställning. Om den som begärs utlämnad uteblir från behandlingen utan laga förfall, kan saken prövas och avgöras trots hans eller hennes utevaro.

26 §

Samtycke

Den som begärs utlämnad ska personligen vid tingsrättens sammanträde meddela om han eller hon samtycker till utlämningen.

Innan samtycke enligt 1 mom. ges ska tingsrätten underrätta den som begärs utlämnad om innebörden av samtycket.

Det samtycke som avses i 1 mom. och den underrättelse som avses i 2 mom. ska protokollföras.

27 §

Återkallelse av samtycke

Den som begärs utlämnad kan återkalla ett samtycke som avses i denna lag till dess att beslutet om utlämning har verkställts.

Om den som begärs utlämnad återkallar sitt samtycke till utlämningen ska domstolen behandla utlämningsärendet på nytt. Den tid som förflyter mellan dagen för samtycket och dagen för återkallelsen beaktas inte när tidsfristerna enligt denna lag beräknas.

28 §

Begäran om kompletterande uppgifter

Innan tingsrätten fattar sitt beslut kan den vid behov begära kompletterande uppgifter av den behöriga myndigheten i det ansökande nordiska landet. Tingsrätten får utsätta en tid inom vilken uppgifterna ska lämnas. Den som begärs utlämnad ska höras med anledning av de uppgifter som lämnats, så som anges i 25 §.

29 §

Tidsfrister

Om den som begärs utlämnad har samtyckt till utlämningen, ska tingsrätten fatta beslut om utlämningen inom tre dagar från den dag då samtycket gavs. Tingsrätten ska dock alltid fatta beslutet inom 14 dagar från den dag då den som begärs utlämnad greps eller annars påträffades i Finland. Om beslutet av särskilda skäl inte kan fattas inom den nämnda tiden, ska det fattas så snart som möjligt.

30 §

Tingsrättens beslut

Om det ställs ett sådant villkor för utlämningen som avses i 7 § ska villkoret anges i tingsrättens beslut. Dessutom ska det i tingsrättens beslut uppges eventuellt samtycke som den som begärs utlämnad har gett.

Beviljar tingsrätten utlämning, ska den som begärs utlämnad hållas i förvar, om inte domstolen bestämmer något annat. Vägrar tingsrätten utlämning, kan den efter att ha hört åklagaren och den som begärs utlämnad i saken bestämma att förvaret fortsätter till

dess att beslutet om utlämning har vunnit laga kraft eller högsta domstolen bestämmer något annat.

Vad som föreskrivs i 2 mom. gäller i tillämpliga delar också reseförbud.

31 §

Konkurrerande framställningar

Om flera nordiska länder eller om både ett nordiskt land och en medlemsstat i Europeiska unionen som inte är ett nordiskt land begär utlämning av samma person, ska domstolen när den fattar beslut om utlämningen också besluta vilken stat personen i fråga ska utlämnas till. När domstolen fattar beslutet ska den beakta alla de omständigheter som inverkar på saken, särskilt gärningarnas art och den plats där de begicks, när respektive framställning gjorts och om syftet med framställningen är lagföring eller verkställande av frihetsstraff.

Om både ett nordiskt land och en stat som inte hör till Europeiska unionen begär utlämning av samma person och domstolen anser att det nordiska landets framställning kan bifallas enligt denna lag och justitieministeriet anser att den framställning som gjorts hos ministeriet kan bifallas, ska justitieministeriet så som anges i 25 § i lagen om utlämning för brott (456/1970) avgöra till vilken stat utlämning ska ske. Domstolen ska skjuta upp verkställigheten av ett lagakraftvunnet beslut och sända beslutet till justitieministeriet, som avgör saken.

Om både ett nordiskt land och en internationell brottmålsdomstol begär utlämning av samma person, ska domstolsbehandlingen av en framställning enligt denna lag skjutas upp till dess att justitieministeriet har fattat beslut om den framställning som gjorts hos ministeriet.

32 §

Förseningar

Om ett utlämningsärende inte har avgjorts genom ett verkställbart beslut inom 30 dagar från det att den som begärs utlämnad greps, ska åklagaren underrätta den behöriga myn-

digheten i det ansökande nordiska landet och ange skälen till förseningen.

Om den som begärs utlämnad har samtyckt till utlämningen och utlämningsärendet inte har avgjorts genom ett verkställbart beslut inom tre dagar från det att samtycket gavs, ska åklagaren på motsvarande sätt lämna en underrättelse som avses i 1 mom.

33 §

Underrättelse om beslutet

Åklagaren ska omedelbart underrätta den behöriga myndigheten i det ansökande nordiska landet och centralkriminalpolisen om ett lagakraftvunnet beslut som gäller utlämning. Om utlämning har vägrats, ska det ansökande nordiska landet också informeras om grunden för vägran. Det ansökande nordiska landet ska också informeras om hur länge den som begärs utlämnad har varit frihetsberövad i Finland med anledning av framställningen om gripande och utlämning.

Ändringssökande

34 §

Besvärsrätt

Ett beslut om utlämning som tingsrätten har fattat får utan ansökan om besvärstillstånd överklagas hos högsta domstolen genom besvär.

35 §

Anförande av besvär

Den som vill söka ändring i tingsrättens beslut om utlämning ska inom sju dagar från beslutet tillstålla tingsrätten en till högsta domstolen riktad besvärsskrift. Besvär som inte har anförts inom den utsatta tiden tas inte upp till prövning.

36 §

Bemötande av besvären

Ändringssökandens motpart har rätt att skriftligen bemöta besvären. För avgivande

av bemötande får motparten från tingsrätten kopior av besvärsskriften och av de handlingar som fogats till den. Tiden för inlämnande av bemötande är sju dagar från den dag då besvärstiden löper ut. Motparten ska inom denna tid tillstålla tingsrätten ett skriftligt bemötande. Ändringssökanden får från tingsrätten en kopia av bemötandet och av de handlingar som fogats till det.

37 §

Översändande av handlingarna till högsta domstolen

Utan dröjsmål efter det att besvärsskriften med bilagor har inkommit till tingsrätten ska tingsrätten sända dessa till högsta domstolen. Akten i ärendet och en kopia av tingsrättens beslut ska översändas samtidigt. På motsvarande sätt ska bemötandet med bilagor sändas till högsta domstolen utan dröjsmål efter det att de har inkommit.

38 §

Ärendets brådskande natur

Högsta domstolen ska behandla ärendet i brådskande ordning och fatta beslutet i fråga om utlämningen senast sju dagar efter det att tiden för ingivande av bemötande har löpt ut.

Om tidsfristen i 1 mom. av särskilda skäl inte kan iakttas, ska beslutet fattas så snart som möjligt.

39 §

Övriga bestämmelser

Om inte något annat följer av annan lagstiftning, iakttas i fråga om ändringssökandet i övrigt i tillämpliga delar de bestämmelser i 30 kap. i rättegångsbalken som gäller fullföljd i ett ärende som hovrätten handlagt i första instans. I fråga om behandlingen av ett ärende i högsta domstolen iakttas också i tillämpliga delar de bestämmelser i denna lag som gäller behandlingen av ärenden i tingsrätten.

40 §

Frigivning

Om högsta domstolen vägrar utlämning, ska den bestämma att den som hålls i förvar genast ska friges eller upphäva ett eventuellt reseförbud.

Verkställighet

41 §

Verkställande myndighet

Centralkriminalpolisen svarar för verkställigheten av beslut om utlämning.

42 §

Verkställighet av beslut

Ett beslut om utlämning verkställs när det har vunnit laga kraft.

Den som begärs utlämnad kan skriftligen meddela tingsrätten att han eller hon inte kommer att överklaga tingsrättens beslut. Med den behöriga åklagarens samtycke kan beslutet då verkställas innan det har vunnit laga kraft.

43 §

Tiden för verkställigheten

Den som begärs utlämnad ska utlämnas till de behöriga myndigheterna i det ansökande nordiska landet så snart som möjligt, vid den tidpunkt som de behöriga myndigheterna kommer överens om. Personen i fråga utlämnas dock senast fem dagar efter det att beslutet om utlämning vunnit laga kraft.

Om det på grund av särskilda omständigheter inte är möjligt att iaktta den tidsfrist som anges i 1 mom., ska de behöriga myndigheterna komma överens om en ny tidpunkt för utlämningen. Utlämningen ska äga rum inom fem dagar från det att den tidsfrist som avses i 1 mom. har gått ut.

Om det inte är möjligt att iaktta den tidsfrist som anges i 2 mom. på grund av omstän-

digheter som inte är beroende av Finland eller det ansökande nordiska landet, ska personen utlämnas så snart som möjligt, vid den tidpunkt som de behöriga myndigheterna kommer överens om. Utlämningen ska äga rum inom tio dagar från den nya tidpunkt som bestämts.

44 §

Senareläggning av verkställigheten

Domstolen kan senarelägga verkställigheten av ett beslut om utlämning, om omständigheterna är sådana att utlämningen skulle vara oskäligen av humanitära skäl. Beslutet om utlämning ska verkställas enligt överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna så snart sådana omständigheter inte längre föreligger. De behöriga myndigheterna ska då komma överens om en ny tidpunkt för utlämningen. Utlämningen ska äga rum inom tio dagar från den nya tidpunkt som bestämts.

45 §

Frigivning

När de tidsfrister som avses i 43 och 44 § har löpt ut ska den som ska utlämnas friges, om personen i fråga fortfarande hålls i förvar.

46 §

Uppskov med verkställigheten samt tillfällig utlämning

Domstolen kan skjuta upp verkställigheten av ett beslut så att den som ska utlämnas kan åtalas i Finland för en annan gärning än den som ligger till grund för framställningen om gripande och utlämning eller, om dom redan har fallit, kan avtjäna det straff som har dömts ut.

I stället för att skjuta upp verkställigheten av beslutet om utlämning kan domstolen tillfälligt utlämna personen i fråga till det ansökande nordiska landet på villkor som ska fastställas särskilt i en överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna. Överenskommelsen ska göras skriftligen.

Specialitetsbestämmelse

47 §

Framställning om tillstånd

Om inte något annat följer av 4 § eller av en grund som motsvarar vad som anges i 55 § 2 mom. får mot en person som utlämnats från Finland till ett annat nordiskt land utan särskilt tillstånd riktas åtgärder för lagföreling eller verkställighetsåtgärder för ett annat brott som begåtts före utlämningen än det för vilket utlämningen skett. Nämda åtgärder får dock inte utan tillstånd av den behöriga finska myndigheten riktas mot den utlämnade till följd av en sådan gärning där utlämning skulle ha kunnat vägras på grundval av 5 § 2 eller 3 punkten.

Framställningen ska tillställas den behöriga åklagaren, och den ska innehålla de uppgifter som avses i 11 §.

48 §

Beviljande av tillstånd

Vid förfarandet för beviljande av tillstånd enligt 47 § iakttas i tillämpliga delar vad som i denna lag föreskrivs om behandlingen av utlämningsärenden. För den utlämnade ska förordnas en i 17 § avsedd försvarare, som ska höras vid tingsrättens sammanträde innan tillstånd beviljas. Vid behov kan tingsrätten också ge den utlämnade tillfälle att bli hörd skriftligen.

Tingsrätten ska bevilja tillstånd, om utlämning skulle vara tillåten enligt denna lag. Vid behov ska tingsrätten uppställa de villkor som anges i 7 §.

Beslutet ska fattas inom 30 dagar från det att framställningen inkom till åklagaren. Om beslutet av särskilda skäl inte kan fattas inom denna tid, ska det fattas så snart som möjligt.

49 §

Ändringssökande

Ett sådant beslut av tingsrätten som avses i 48 § får överklagas hos högsta domstolen genom besvär, med iakttagande i tillämpliga

delar av vad som i 34—40 § föreskrivs om ändringssökande.

3 kap.

Utlämning från ett annat nordiskt land till Finland*Allmänna förutsättningar*

50 §

Förutsättningarna för en framställning

Framställning kan göras om att en person som uppehåller sig i ett annat nordiskt land ska gripas och utlämnas till Finland för lagföreling, om det strängaste straffet enligt finsk lag för den gärning som ligger till grund för framställningen är fängelse i minst ett år. Framställningen ska grunda sig på ett häktningsbeslut.

Framställning kan göras om gripande och utlämning till Finland för att ett frihetsstraff ska kunna verkställas, om en verkställbar dom har meddelats i Finland för den gärning som ligger till grund för framställningen och om den påföljd som har dömts ut är ett fängelsestraff.

Om en gärning som ligger till grund för framställningen uppfyller villkoren i 1 eller 2 mom., kan utlämning begäras också för gärningar som inte uppfyller villkoren enligt någotdera momentet. Om utlämning begärs på grundval av flera straffbara gärningar, räcker det med ett häktningsbeslut för en av gärningarna.

Förfarande

51 §

Behöriga myndigheter

Framställningar enligt 50 § 1 mom. som gäller lagföreling görs av den åklagare som är behörig att utföra åtal i brottmålet i fråga.

Framställningar enligt 50 § 2 mom. som gäller verkställighet av frihetsstraff görs av brottspåföljdsverket.

52 §

Kontaktordning

Den behöriga myndighet som avses i 51 § ska sända framställningen genom ett internationellt kontaktsystem eller direkt till ett eller flera nordiska länder och begära efterlysning av personen i fråga i enlighet med respektive nordiska lands efterlysningsförfarande.

Om det är känt var den som begärs utlämnad befinner sig, får den behöriga myndighet som avses i 51 § översända framställningen till den behöriga myndigheten i det andra nordiska landet, antingen direkt eller genom internationella kontaktkanaler.

Den behöriga myndighet som avses i 51 § ska underrätta centralkriminalpolisen om sådana framställningar som inte sänds genom centralkriminalpolisen.

53 §

Framställningens innehåll och form

En framställning om gripande och utlämning ska innehålla de uppgifter som avses i 11 § 1 mom., och den kan översändas så som anges i 11 § 4 mom.

54 §

Språk och översättningar

Om det är känt var den som begärs utlämnad befinner sig, ska framställningen avfattas på det anmodade nordiska landets språk. Om detta nordiska land har meddelat att det också godkänner framställningar på något annat språk, kan framställningen avfattas på ett av det nordiska landet godkänt språk.

Centralkriminalpolisen ska se till att framställningarna översätts enligt 1 mom. och översänds till det anmodade nordiska landet.

Specialitetsbestämmelse och villkor

55 §

Iakttagande av specialitetsbestämmelsen

Mot den som har utlämnats från ett annat nordiskt land till Finland får riktas åtgärder för lagföring eller verkställighetsåtgärder också för någon annan gärning som begåtts

före utlämningen än den som låg till grund för utlämningen. Åtgärder får dock inte riktas mot den utlämnade, om

1) det anmodade nordiska landet inte skulle ha samtyckt till utlämningen på de grunder som anges i 4 § 1 mom. 1—3 punkten,

2) det anmodade nordiska landet skulle ha kunnat vägra utlämning på den grund som anges i 4 § 1 mom. 5 punkten eller i 5 § 2 eller 3 punkten och det nordiska landet i fråga inte ger sitt samtycke till avvikelse från förbudet, eller

3) gärningen utgör ett politiskt brott och personen har utlämnats till Finland från Island, som enligt sin lagstiftning skulle ha kunnat vägra utlämning.

Förbudet i 1 mom. tillämpas inte, om

1) den utlämnade har haft möjlighet att lämna Finland men inte har gjort detta inom 45 dagar efter sitt slutliga frigivande eller har återvänt till Finland efter att först ha lämnat landet, eller

2) den utlämnade har gett sitt samtycke till en avvikelse från förbudet.

Den åklagare som är behörig att utföra åtal i brottmålet i fråga kan begära samtycke enligt 1 mom. 2 punkten. Framställningen ska grunda sig på ett sådant häktningsbeslut som avses i 57 §, och den ska åtföljas av en skriftlig utsaga om framställningen av den som utlämnats till Finland. Den framställning som avses i detta moment ska innehålla de uppgifter som avses i 11 § 1 mom.

56 §

Iakttagande av villkor

I fråga om den som har utlämnats till Finland ska de villkor iakttas som det utlämnande nordiska landet i sitt utlämningsbeslut har ställt i fråga om återsändande av personen till det nordiska landet i fråga för att avtjäna det straff som eventuellt har dömts ut i Finland.

57 §

Förutsättningarna för ett häktningsbeslut

Om den som utlämnats från ett nordiskt land till Finland på sannolika skäl misstänks

för att ha gjort sig skyldig till någon annan än en i beslutet om utlämning avsedd gärning på vilken fängelsestraff kan följa och som har begåtts innan personen utlämnades till Finland, kan domstolen på yrkande av en anhållningsberättigad tjänsteman bestämma att personen ska häktas i syfte att få det andra nordiska landets samtycke till att personen åtalas för gärningen i fråga. Den som är misstänkt för brott får dock inte berövas sin frihet med stöd av detta häktningsbeslut förän det nordiska landet i fråga har gett sitt samtycke till att åtal väcks för den gärning som avses i häktningsbeslutet. Häktningsbeslutet förfaller om det nordiska landet inte ger sitt samtycke till att åtal väcks.

Om det andra nordiska landet har gett sitt samtycke enligt 1 mom. och den misstänkte har berövats sin frihet med stöd av det i momentet avsedda häktningsbeslutet, ska frågan om häktning av den misstänkte med stöd av 1 kap. 8 § i tvångsmedelslagen föras till domstol för avgörande med iakttagande i tillämpliga delar av 13 och 14 § i nämnda kapitel. Om den misstänkte har berövats sin frihet av någon annan orsak, ska häktningsbeslutet så snart det andra nordiska landets samtycke erhållits utan dröjsmål föras till domstol för handläggning.

I övrigt ska i fall som avses i 1 och 2 mom. i tillämpliga delar iakttas vad som i tvångsmedelslagen föreskrivs om handläggning av häktningsärenden.

Vidareutlämning

58 §

Förutsättningar för vidareutlämning

Den som har utlämnats från ett nordiskt land till Finland kan vidareutlämnas till ett annat nordiskt land, om framställning om utlämning har gjorts för ett brott som har begåtts före utlämningen till Finland.

Vidareutlämning är dock förbjuden, om den person som ska vidareutlämnas är medborgare i det nordiska land från vilket han eller hon utlämnats till Finland eller om vidareutlämningen avser ett politiskt brott och det nordiska land som utlämnat personen till Finland med stöd av sin nationella lagstiftning

skulle ha kunnat vägra utlämning, om det nordiska land som begärt vidareutlämning skulle ha begärt utlämning direkt från det nordiska land som utlämnat personen till Finland. Vidareutlämning är dock tillåten om det nordiska land som utlämnat personen till Finland ger sitt samtycke till vidareutlämningen.

Den som utlämnats från ett nordiskt land till Finland får inte vidareutlämnas till en annan stat än ett nordiskt land för ett brott som har begåtts före utlämningen till Finland. Utlämning är dock tillåten, om

1) den utlämnade har haft möjlighet att lämna Finland men inte har gjort detta inom 45 dagar efter sitt slutliga frigivande eller har återvänt till Finland efter att först ha lämnat landet,

2) den utlämnade har samtyckt till att bli vidareutlämnad, eller

3) det nordiska land som har utlämnat personen till Finland ger sitt samtycke till vidareutlämningen.

59 §

Framställning om vidareutlämning

Om ett nordiskt land gör en framställning om att någon som har utlämnats till Finland från ett annat nordiskt land ska vidareutlämnas till det och vidareutlämning inte är möjlig utan samtycke av det nordiska land som utlämnat personen till Finland, ska den behöriga åklagaren begära samtycke till vidareutlämningen. Framställningen ska innehålla de uppgifter som avses i 11 § 1 mom.

4 kap.

Särskilda bestämmelser

60 §

Hörande före beslut om utlämning

När ett nordiskt land gör en framställning om gripande och utlämning för lagföring, ska den behöriga myndigheten enligt lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/1994), innan beslut om utlämningen fattas, på begäran av det ansökande nordiska landet ge sitt samtycke till att den som begärs

utlämnad hörs i enlighet med den nämnda lagen.

Den behöriga myndighet som avses i 1 mom. kan på motsvarande sätt begära att en person som begärs utlämnad från ett annat nordiskt land till Finland ska höras.

61 §

Upphävande av villkor

Om den som begärs utlämnad har utlämnats till Finland från någon annan stat än ett nordiskt land och är bunden av de villkor som gäller den utlämningen, får personen i fråga inte utlämnas till ett annat nordiskt land utan samtycke av den stat från vilken utlämningen till Finland skedde.

I en sådan situation som avses i 1 mom. ska den behöriga myndigheten begära samtycke till utlämningen av den stat från vilken utlämningen till Finland skedde. De tidsfrister som anges i denna lag börjar löpa först när villkoren inte längre är i kraft.

62 §

Privilegier och immunitet

Om den som begärs utlämnad från Finland har rätt till privilegier eller immunitet avseende rättegång eller verkställighet, börjar tidsfristerna enligt denna lag löpa från och med den dag när den behöriga myndigheten fick vetskap om att dessa privilegier eller denna immunitet upphävts.

63 §

Husrannsakan, kroppsvisitation och kroppsbesiktning samt beslag och överföring av egendom

Den behöriga myndigheten enligt lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden får, även om det nordiska land som har gjort framställningen om gripande och utlämning inte har begärt detta, företa husrannsakan samt kroppsvisitation och kroppsbesiktning och verkställa beslag under de försättningar som anges i nämnda lag, så som särskilt föreskrivs om detta.

Domstolen kan i beslutet om utlämning bestämma att ett föremål som har tagits i beslag eller egendom som har dömts förverkad ska överföras till det ansökande nordiska landet så som särskilt föreskrivs om detta.

Den behöriga myndighet som avses i 1 mom. kan på motsvarande sätt hos ett annat nordiskt land framställa en begäran om husrannsakan, kroppsvisitation eller kroppsbesiktning samt beslag och överföring av egendom till Finland.

64 §

Avräkning av tiden för frihetsberövande

Domstolen ska så som föreskrivs i 6 kap. 13 § i strafflagen avräkna tiden för frihetsberövande som beror på utlämningsförfarandet från ett eventuellt straff som den som utlämnats till Finland döms till.

Om utlämningen till Finland sker för verkställighet av ett straff, ska den verkställighetsansvarige vid regionfängelset avräkna tiden för frihetsberövande som beror på utlämningsförfarandet från det frihetsstraff som den utlämnade ska avtjäna, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som föreskrivs i 6 kap. 13 § i strafflagen.

65 §

Kostnader

Hos det nordiska land som gjort en framställning tas inte ut ersättning för kostnaderna för verkställighet av framställningen.

66 §

Transport

En person som utlämnas från ett nordiskt land till ett annat nordiskt land får utan särskilt tillstånd transporteras över eller via Finlands territorium.

Den behöriga finska myndigheten behöver inte begära tillstånd när en person som begärts bli utlämnad ska transporteras från ett nordiskt land till Finland över eller via ett annat nordiskt land.

5 kap.

68 §

Ikraftträdande och övergångsbestämmelse*Övergångsbestämmelse*

67 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.
Genom denna lag upphävs lagen av den 3 juni 1960 om utlämning för brott Finland och de övriga nordiska länderna emellan (270/1960) jämte ändringar.

Lagen tillämpas på framställningar om gripande och utlämning som gjorts efter det att lagen trätt i kraft. På sådana framställningar om utlämning från andra nordiska länder som är anhängiga i Finland då lagen träder i kraft tillämpas den lag som gällde före lagens ikraftträdande.

Helsingfors den 21 december 2007

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 1384

L a g

om ändring av 25 och 33 § i lagen om utlämning för brott

Given i Helsingfors den 21 december 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 7 juli 1970 om utlämning för brott (456/1970) 25 § 1 mom. och 33 § 2 mom., sådana de lyder i lag 1287/2003, som följer:

25 §

Om flera främmande stater begär utlämning av samma person, ska justitieministeriet, med hänsyn till brottets beskaffenhet, tiden och platsen för brottet, framställningarnas tidsföljd, personens nationalitet och hemvist samt övriga omständigheter som inverkar på saken, bestämma till vilken stat utlämning ska ske.

medborgare transporteras genom Finland, om det finns sådana förutsättningar för utlämning av personen i fråga till den mottagande staten som föreskrivs i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga nordiska länderna (1383/2007) eller om det är fråga om utlämning till en medlemsstat i Europeiska unionen och det finns sådana förutsättningar för transporten som föreskrivs i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (1286/2003).

33 §

Sker utlämningen till något av de övriga nordiska länderna, får likväl även en finsk

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 21 december 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 1385

L a g

om ändring av 34 och 67 § i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen

Given i Helsingfors den 21 december 2007

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen av den 30 december 2003 om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (1286/2003) 34 § 2 mom. samt
ändras 67 § 2 mom. som följer:

67 §

Avräkning av tiden för frihetsberövande

Om utlämningen till Finland sker för verkställighet av ett straff, ska den verkställighetsansvarige vid regionfängelset avräkna ti-

den för frihetsberövande som beror på utlämningsförfarandet från det frihetsstraff som den utlämnade ska avtjäna, med iakttagande i tillämpliga delar av vad som föreskrivs i 6 kap. 13 § i strafflagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 21 december 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

RP 51/2007
 LaUB 8/2007
 RSv 101/2007

3 895043/204

Nr 1386

L a g

om ändring av 13 § i lagen om utlämning till Danmark, Island, Norge eller Sverige för verkställighet av beslut om vård eller behandling

Given i Helsingfors den 21 december 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 11 december 1970 om utlämning till Danmark, Island, Norge eller Sverige för verkställighet av beslut om vård eller behandling (761/1970) 13 § som följer:

13 §

Vid bifall av en framställning om utlämning ska det som villkor uppställas att straffrättsliga åtgärder inte får riktas mot den som ska utlämnas och att han eller hon inte får vidareutlämnas på grund av brott. På framställning av det mottagande nordiska landet kan det beviljas tillstånd till en avvikelse från villkoret med iakttagande i tillämpliga delar av vad som föreskrivs i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga nord-

iska länderna (1383/2007). Om framställningen gäller vidareutlämning till en annan stat än ett nordiskt land, iaktas i tillämpliga delar vad som föreskrivs i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (1286/2003) och i lagen om utlämning för brott (456/1970).

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 21 december 2007

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 1387

L a g**om ändring av 1 kap. 8 § och 4 kap. 15 a § i tvångsmedelslagen**

Given i Helsingfors den 21 december 2007

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i tvångsmedelslagen av den 30 april 1987 (450/1987) 4 kap. 15 a § 2 mom., sådant
 det lyder i lag 10/1994, samt
fogas till 1 kap. 8 § ett nytt 3 mom., i stället för det 3 mom. som upphävts genom lag
 213/1995, som följer:

1 kap.

Gripande, anhållande och häktning

8 §

Häktningsförutsättningar

Den som på sannolika skäl misstänks för ett brott och som kommer att begäras utlämnad till Finland får häktas, om det för brottet föreskrivna strängaste straffet är fängelse i minst ett år och om det på grund av den misstänktes personliga förhållanden, antal och art på de brott som ingår i framställningen om utlämning eller andra motsvarande omständigheter finns anledning att misstänka att den misstänkte inte frivilligt kommer till Finland för lagföring.

4 kap.

Beslag

15 a §

Beslut om beslag när en främmande stat har begärt rättshjälp

Beslutet om beslag ska av den myndighet som beslutat om beslaget inom en vecka underställas tingsrätten på den ort där beslaget har verkställts. Då domstolen beslutar att fastställa beslaget ska den samtidigt utsätta en giltighetstid för beslaget. Om den myndighet som beslutat om beslaget inom denna tid framställer en begäran om saken får domstolen förlänga giltighetstiden. En domstol som

FÖRFS/ELEKTRONISK VERSION

Nr 1387

behandlar ärenden enligt 66 § 2 mom. i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga medlemsstaterna i Europeiska unionen (1286/2003) eller enligt 63 § 2 mom. i lagen om utlämning för brott mellan Finland och de övriga nordiska länderna (1383/2007) kan också besluta om beslag. Åklagaren ska vid

behov underrätta den myndighet som tidigare behandlat beslagsärendet om beslutet om beslag.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2008.

Helsingfors den 21 december 2007

Republikens President
TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*